

och att öfver detta oändligt utbredda lif låta tanken sväfva fri och stark: sådana måste grunddragen blifva i hans program. Vi behöfva ej här uppehålla oss vid sättet hvarpå detta syfte blifvit genomfördt. Vi böra endast säga, att detta mål ej ligger utom de gränser vi nyss angifvit, och att vetenskapens förmåga stannar vid dem.

Det är i sjelfva verket af stor vigt att ej förblanda detta den naturliga filosofiens sträfvande med inbillningskraftens utsväfningar. Ingenting finnes som är mera olika, mera motsatt; och man gör sig skyldig till den största förvillelse, om man tror sig ega rättighet att kolonisera planeterna med varelses af den eller den beskaffenheten, derföre att världarnas beboelighet af intellektuela väsenden har blifvit bevisad såsom ett faktum, som hvilat på den vetenskapliga filosofiens principer.

Låtom oss en gång för alla på det bestämdaste uttala denna sanning. Menniskan, som under sitt lif på jorden från denna planet hemtar ursprunget — eller åtminstone formen — till allt sitt vetande, beskaffenheten af sina idéer, grunden till sina intryck, elementerna till inbillningskraftens skapande förmåga, är absolut ur stånd att skapa den anspråkslösaste nyhet utom kretsen för hennes observationer. Hon förmår hvarken att frigöra sig från sina jordiska intryck, eller att ur det okändas källa ösa maktens elementer. Allt hvad hon må företaga sig — öfverlemnade hon sig äfven åt att låta fantasien skapa de djerfvaste och äfventyrligaste bilder — skall dock alltid blifva väsentligen jordiskt;